

መርገምት ህልዉ ያግኝ!

(በህያዉ ቃል)

አምናና ካቻምና፤ ልጅ በእናት ምርቃት ግንባሯን ተስማ፤
 በንባ ተሞሽራ፤ ለግርድና እንጀራ፤
 ለአመንዝራ ዐረብ፤ የትርፍ ጊዜ ሢሳይ፤ ባልጋ ልትሞላ፤
 ስትርቅ ወዳጅ ዘመድ፤ እህትና ወንድም፤ መንደር አገር ጥላ፤
 ዉርደት ሞታችንን፤ በልባችን ገድለን፤
 በዘበት ሸኘናት፤ ወኔያችንን ሸንተን፤
 ዘራፍ አያዉቅ አባት፤ እማይመክት ጋሻ፤ ቡቡዎች ወንድ ሆነን፤
 የእንባችንን ወራጅ፤ በጣቶች ፈንጥቀን፤
 ወደ ላይ አንጋጥጠን - ከመለኮት መንበር፤ ከሰማይ ረጨነዉ፤
 ገብረመንፈስ ቅዱስ፤ የአቡዬን ጉንጮች፤ ጨዉ'ሀ ደፈቅነዉ፤
 በአርዕድ- ነጎድጓድ፤ በመብረቅ ፍላፃ፤ እሳት ጅራፋቸዉ፤
 የኢትዮጵያን ጠላቶች፤ ስለኛ ተፋልመዉ፤ ቡን እንዲያደርጓቸዉ፤

ይኼዉ ስንት ዓመቱ ፤ ጥልማሞት ወያኔ፤ ፍርንባዉ ሰባ እንጂ፤
 እንደዉቅጥ ሙክት፤ አለተለተ 'ንጂ!
 ያ የቅቤ ቅል ወዙ፤ ከቶ አልገረጣበት፤ አጀቡ አልጎደለ!
 እንባችን ደማችን፤ መፍሰሱስ መች ቆመ፤ ባይ እየነደለ!
 አለን እየሞትን - አለ እየገደለ!

ባንተዉ መጀን ኃይሉ - የቅኔዉ አለቃ፤
 በገሞራህ ኑዲድ፤ በቋያህ ነበልባል፤

በፍህም ረመጥህ ነው፤ ገና በማለዳው ዐይናችን የበራ፤ ነፍሳችን የነቃ፤

እናም ከውብ ቋንቋህ፤ ለትውልዶች ኪዳን፤

በምንባቡ ለዛ፤ ከምናብህ ጠሊቅ፤ ከፈለቀው ጸበል፤

ለመጻፈው ዓለም፤ ካስቀረኸው ራዕይ፤ ሳይጎድል ጠብታ፤ ሳያጥር አንድ ቃል፤

የቸርከን በረከት፤ የፍትሕ የአርነት፤ እንዲያዘንብ ሲሣይ፤

መርገምት ህልው ይሁን፤ በኅልዮ በግብር፤ ይወጣ ካደባባይ።

አዎን! ወግ ይድረሰው! መርገምት ዕውን ይወረድ! በሕዝብ አመጽ ቁጣ!

ትንቀጥቀጥ ምድሪቷ!

የነጣው እስኪጠቁር -ጥቁሩ እስኪሚነጣ!

የወያኔ እብሪት፤ የዘረኞች ትዕቢት፤ ካቡ እስኪሚደረመስ፤ የቆሙባት ሰምጣ!

እንደ ሕዝቡ ልጆች፤ ደግሞ እንደ ኢሕአፓ፤

መድኅን ለኢትዮጵያ፤

አገር ሻጭ ወያኔ! ሆዳም ሚከሰልበት!

ኑ እሳት እንስበቅ!

ለመጨው ጅማሬ፤ ለነባሩ ማብቂያ!

ኑ እናንድድ እሳት!

የሕዝብ አመጽ ሰደድ፤ የሕዝብ አመጽ ቋያ፤

እንወድዳለን ተኳሽ፤ ባመጽ ወጥቶ አዳሪ፤ ባለሃምት ጀግና!

የበረሀ ጠር፤ ግፍ በደል ጠራርጎ፤ እንባን የሚያደርቅ፤ ባንዳን የሚከላ!

የቀትር ላይ መብረቅ፤ ከንዱ ያምላክ ቁጣ!

ትምክህትን ደፍቆ! ከህደት እሚያሳጣ!

አይለመጥ ጽናት፤ አይቸለስ ወኔ፤ ዝንት-ዓለም ያልታዩ!

ወንድ እንደጸጋዬ፤ ደፋር እንደ ጋይም፤ መሪ እንደ ተስፋዬ!

እንደ ኮከቦቹ፤ ደምቀው እንዳፈኩት፤ የኢትዮጵያን ካሰማ!

መምህር በላይነህ፤ መሀንዲሱ ዑስማን፤ ያ ግርማቸው ለማ!

ደግሞም ከሴት ጓዶች - እንደ ዳሮ ነጋሽ ፤እንደ አበራሽ በርታ!

እንደ ቆንጆት ተክሉ ፤ ደግሞ እንደ መዝገብነሽ እንደገነት ግርማ!

ይወለዱ ልጆች!

ይፈጠሩ ጀግኖች፤ እንደ ኢሕአወሊ-ሕዝቡን ያበለጡ!

እንደ ቲቶ ጎሩይ ከነወንድሞቹ!

እንደነ ጸጋምላክ* -እንደ ሙሉጌታ** ፤ ገና ከጠዋቱ ለሕዝብ የተሰጡ!

ከደማቸው ጠቅሰው፤ በሞት ጣዕር ሥቃይ፤ ታሪክ ያቀለሙ!

ለኢትዮጵያ ትንሣዔ፤ በህይወታቸው ምትክ፤ ክብርን የሸለሙ!

በኢሕአሠ ዓርማ ሥር፤ ታጥቀው ሲታገሉ፤

በወደቁት አምሳል፤ በየጉራንጉሩ ከገጠር ከተማ፤

ችግኞች እናጽድቅ፤ ደማቅ ውብ አበባ፤

ኃይሉ ቃልህ ይስመር፤

ጠጣሩ እንዲላላ፤ የላላን ወጥረን!

ለአዲስ ዓለም ጅምር፤ አዲስ ጀግና እንፍጠር።

ማስታወሻ: ህዳር መግቢያው ላይ ፪፻፷

ጸጋ አምላክ*፤ አዋሳ ላይ ከወንድሙ ይኩኖ አምላክ ጋር የተሰዋ ኮማንደር/ ኮሚሣር፤

ሙሉጌታ ማሞ** ፤ ምኔም የማይረሳ ጽኑዕ ታጋይ፤ አዋሳ ላይ ተሰቃይቶ የተገደለ የለኩ

ልጅ ፤ ቃሉ የሚረታ የኢሕአፓ ልጆች ምሳሌ።